

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/40/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200809
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200809.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu : JUDr. L. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom v J., B. XX, proti žalovanému : Pôdohospodárska platobná agentúra, so sídlom v Bratislave, Hraničná 12, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 500/1056/18116/2014 zo 6. mája 2015, konajúc o odvolaní žalovaného správneho orgánu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/114/2015-34 z 22. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/114/2015-34 z 22. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 24S/114/2015-34 z 22. januára 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 500/1056/18116/2014 zo 6. mája 2015 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej len „žalovaný správny orgán“) rozhodla, že žiadateľovi (žalobcovi) schvaľuje poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 1 451,32 eur podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb a doplnkovej platby na plochu v sume 0,00 eur podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 152/2013 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou prechodných vnútroštátnych platieb a vec vrátil

žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Krajský súd žalovaný správny orgán zaviazal k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 70,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že zo žaloby vyplýva, že žalobca považoval žalobu napadnuté rozhodnutie za nezákonné z dôvodu porušenia zásady hospodárnosti správneho konania. Zároveň namietal, že termín kontroly mu bol oznámený telefonicky deň pred jej vykonaním a zároveň, že pri úkone správneho konania nebola spísaná zápisnica. K spísaniu zápisnice o ohliadke - kontrole na mieste samom došlo až o niekoľko týždňov neskôr. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne v tom, že uplatnený nárok na jednotnú platbu na plochu bol znížený a zároveň, že mu nebola poskytnutá doplnková platba na plochu, pričom nie je zrejmé, z akých dôvodov správny orgán nepostupoval v zmysle ním citovaného zákonného ustanovenia.

Na konanie podľa zákona č. 543/2007 Z. z. sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak zákon v ustanovení § 16a až 16d neustanovuje inak (§ 17 zákona č. 543/2007 Z. z.). Rozhodnutie vydané v správnom konaní podľa Správneho poriadku musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu (§ 47 ods. 1 Správneho poriadku). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). V napadnutom rozhodnutí bolo rozhodnuté o priznaní podpory formou jednotnej platby na plochu podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb, pričom došlo k zníženiu uplatneného nároku a zároveň žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí priznal doplnkovú platbu na plochu v sume 0,00 eur, resp. k nepriznaniu doplnkovej platby na plochu.

V správnom konaní nebolo sporné, že žalobca tvrdil a deklaroval, že jeho žiadosť o poskytnutie podpory formou jednotnej platby, resp. doplnkovej platby bola dôvodná a že splnil zákonné podmienky z dôvodu užívacieho práva k nehnuteľnostiam. Pokiaľ správny orgán zistil, že si na poskytnutie podpory na tú istú plochu uplatňuje nárok na poskytnutie podpory iný subjekt (spolužiadateľ), bol povinný vyhodnotiť, či žiadateľ (resp. ktorý zo spolužiadateľov) ustanovené podmienky pre poskytnutie podpory splnil a svoje zistenia mal premietnuť do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či žalovaný správny orgán vôbec zisťoval splnenie podmienok pre poskytnutie podpory. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný správny orgán iba konštatuje naddeklaráciu výmery pozemkov z dôvodu uplatnenia nároku na totožnú plochu spolužiadateľom, popisne konštatuje dôkazy, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť uplatneného nároku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia ale absentuje uvedenie dôkazov predložených k preukázaniu nároku spolužiadateľom a najmä absentuje, ako žalovaný správny orgán vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom a spolužiadateľom.

Pokiaľ žalobca namietal záver žalovaného správneho orgánu, ktorý mu priznanú jednotnú platbu na plochu znížil (resp. doplnkovú platbu na plochu nepriznal vôbec), táto jeho námietka je dôvodná. Z napadnutého rozhodnutia nijakým spôsobom nevyplýva, z akých dôkazov vychádzal žalovaný správny orgán pri vyvedení záveru, že ide o spornú plochu. Žalovaný správny orgán popisne poukázal na dôkazy, ktorými žalobca preukazoval uplatnený nárok, a to bez toho, aby ich žalovaný správny orgán akýmkoľvek spôsobom vyhodnotil. Žalovaný správny orgán uplatnený nárok nevyhodnotil ani v súvislosti s predloženým rozhodnutím Okresného súdu Lučenec, ktorým bol schválený zmier vo vzťahu k užívaniu nehnuteľností a ktorého účastníkom bol spolužiadateľ. Je zrejmé, že žalovaný správny orgán vychádzal len zo skutočnosti, že na totožnú plochu uplatnili žiadosti dva subjekty (žalobca a spolužiadateľ), s predloženými dôkazmi sa ale nevysporiadal a nebral ich na zreteľ pri rozhodovaní vo veci samej.

Z rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nie je zrejmé, aké skutočnosti vo vzťahu k užívaniu plochy,

na ktorú bola žiadaná podpora, žalovaný správny orgán zistil, aké zo skutkových zistení vyvodil závery a ako na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia príslušnej právnej normy. Žalobca sa z napadnutého rozhodnutia nedozvedel, z akého dôvodu jeho žiadosti vyhovie v celosti nebolo a najmä sa nedozvedel, z akých dôvodov napriek predloženým listinným dôkazom žalovaný správny orgán naďalej považoval jeho právo užívania k pôde za sporné. Poukaz na existenciu uplatneného nároku iného spolužiadateľa pre splnenie zákonnej náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia nepostačuje. V uvedenom rozsahu je napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné. Uvedené platí aj vo vzťahu k doplnkovej platbe za plochu, pričom z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, z akého dôvodu došlo k zníženiu, resp. nepriznaniu doplnkovej platby na plochu. V konečnom dôsledku nielen žalobca ale aj krajský súd sa len z prednesu zástupcu žalovaného správneho orgánu na pojednávaní dozvedel dôvod nepriznania doplnkovej platby na plochu, ktorý má spočívať v tom, že žalovaný správny orgán postupoval v zmysle Oznámenia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky o sumách sadzieb prechodných vnútroštátnych platieb na rok 2014. Takýto dôvod však v napadnutom rozhodnutí absentuje a poukaz na ustanovenie § 7 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 152/2013 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou prechodných vnútroštátnych platieb je v priamom rozpore s výrokom rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy, nakoľko pri aplikácii citovaného ustanovenia by doplnková platba na plochu mohla byť len znížená v rozsahu percentuálneho vyjadrenia naddeklarácie plochy.

Žalovaný správny orgán sa tak nijako nevyporiadal s tvrdeniami žalobcu a ním predloženými dôkazmi, pričom pokiaľ je rozhodnutie vydávané podľa Správneho poriadku, odôvodnenie musí obsahovať, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu odpovede na podstatné námietky žalobcu nevyplývajú, námietka žalobcu je dôvodná vzhľadom k nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia v dôsledku nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov.

Ďalej krajský súd uviedol, že ostatné námietky žalobcu dôvodné neboli. Pokiaľ žalobca namietal porušenie zásady hospodárnosti správneho konania a zdôraznil, že žalovaný správny orgán mal rozhodnúť v lehote 30, resp. 60 dní odo dňa doručenia žiadosti, krajský súd poukázal na ustanovenie § 49 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého je správny orgán touto lehotou viazaný, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Osobitným zákonom je v prejednávanej veci zákon č. 543/2007 Z. z., pričom lehota na rozhodnutie veci podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 543/2007 Z. z. predstavuje 13 mesiacov odo dňa doručenia žiadosti o poskytnutie podpory. Žalovaný správny orgán vo veci samej rozhodol v zákonnej lehote.

Pokiaľ žalobca namietal spôsob a lehotu predvolania na úkon, ohliadku na mieste samom (kontrolu na mieste), zo správneho spisu vyplýva, že sa uvedeného úkonu zúčastnil, vo veci sa vyjadroval a navrhoval vykonanie dôkazov. Takýmto spôsobom uplatňoval svoje práva účastníka správneho konania a žiadne z jeho procesných práv tak upreté nebolo. Vadou konania nie je ani skutočnosť, že k spisaniu zápisnice o úkone došlo až s odstupom určitého času, najmä pokiaľ súčasťou správy z kontroly na mieste sú grafické výstupy z vykonaných meraní a tabuľka s výsledkami merania. Je nesporné, že žalobca mal možnosť sa so správou z kontroly na mieste oboznámiť vrátane jej príloh, správu podpísal a bola mu odovzdaná 15. apríla 2015, k zisteným skutočnostiam sa vyjadril. Takýmto spôsobom nedošlo k ujme na jeho právach ako účastníka správneho konania, ktoré by mali za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nezákonné, nakoľko je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Z uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods.2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil žalovanému správnenmu orgánu na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého má v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku právo na náhradu trov konania

žalobca, pokiaľ bol v konaní úspešný celkom alebo sčasti. Žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto krajský súd žalovaný správny orgán zaviazal, aby žalobcovi nahradil uplatnené trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 70,00 eur.

II.

Odvolaie žalovaného správneho orgánu

Žalovaný správny orgán podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 114/2015-34 z 22. januára 2016 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietla.

V podanom odvolaní žalovaný správny orgán uviedol, že krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu absentuje vyhodnotenie predložených dôkazov. Krajský súd tak považoval za dôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nevysporiadanie sa žalovaného správneho orgánu s predloženými dôkazmi. Ďalej žalovaný správny orgán poukázal na ustanovenie § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. a uviedol, že v zmysle platnej legislatívy nie je oprávnený posudzovať platnosť právnych vzťahov. Určenie, či tu právny vzťah je alebo nie je, je v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v kompetencii všeobecného súdu.

Následne žalovaný správny orgán poukázal na ustanovenie § 16c zákona č. 543/2007 Z. z. a skonštatoval, že kontrolná skupina na základe výsledkov vykonanej kontroly na mieste stanovila užívanie dielu pôdneho bloku Poltár 45402/1 medzi žalobcom a sporným subjektom za sporné a znížila deklarovanú výmeru a výmeru spornej plochy, tak u žalobcu ako aj u sporného subjektu. Výmera dielu pôdneho bloku J. 4502/1 bola teda stanovená na základe výsledkov vykonanej kontroly na mieste.

Ďalej žalovaný správny orgán uviedol, že krajský súd vytkol žalovanému správne mu orgánu, že sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal rozhodnutím Okresného súdu Lučenec, ktorým bol schválený zmier medzi žalobcom a sporným subjektom. Podľa žalovaného správneho orgánu vykonanými kontrolami bolo zistené, že diel pôdneho bloku J. 4502/1 deklarovali viacerí žiadatelia. Z vyjadrení žalobcu je podľa žalovaného správneho orgánu zrejmé, že uzatvorený zmier nebol rešpektovaný. Na náklade toho platobná agentúra nedokázala postupom podľa ustanovenia § 16 zákona č. 543/2007 Z. z. stanoviť, ktorý zo žiadateľov mal právo užívania a diel pôdneho bloku reálne obhospodaroval a teda splnil podmienky podľa nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z..

Podľa krajského súdu tiež nie je z rozhodnutia správneho orgánu zrejmé, prečo došlo k zníženiu, resp. nepriznaniu doplnkovej platby na plochu. Žalovaný správny orgán k tomu uviedol v odvolaní výpočet pre určenie doplnkovej platby na plochu a zároveň dodal, že výška doplnkovej platby na plochu bola stanovená Oznámením Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky o sumách sadzieb prechodných vnútroštátnych platieb na rok 2015 (č. 439/2014-100) na 0,00 eur na ha. Uvedené malo byť podľa žalovaného správneho orgánu žalobcovi známe podľa ustanovenia § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. na základe domnienky, že všetko čo bolo uverejnené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa stalo známe každému, koho sa to týka.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa žalobca nevyjadril.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť

rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní podanom žalovaným správnym orgánom podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného správneho orgánu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom konania na odvolacom súde je preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 500/1056/18116/2014 zo 6. mája 2015, ktorým Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodla, že žiadateľovi (žalobcovi) schvaľuje poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 1 451,32 eur podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb a doplnkovej platby na plochu v sume 0,00 eur podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 152/2013 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou prechodných vnútroštátnych platieb na základe a v rozsahu odvolania žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania žalovaného správneho orgánu, po preskúmaní rozhodnutia krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia

krajského súdu. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia. Preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu k námietkam žalovaného správneho orgánu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné.

Pokiaľ žalovaný správny orgán poukazuje na ustanovenie § 16b a ustanovenie § 16c zákona č. 543/2007 Z. z. a dodáva, že nie je oprávnený na to, aby posudzoval platnosť právnych vzťahov, resp. určoval či tu právny vzťah je alebo nie je, odvolací súd dáva žalovanému správnenému orgánu do pozornosti, že úlohou žalovaného správneho orgánu je v zmysle ustanovenia § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. vyzvať žiadateľa, aby okrem iného, preukázal právo užívania k pôde, pričom zákonodarca určuje aj to, čo sa rozumie právom užívania pôdy (užívanie pôdy ako vlastníka, nájomca alebo užívanie pôdy na základe iného právneho dôvodu).

Z dispozície právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. potom vyplýva, že právne následky predpokladané právnou normou nastanú len vtedy, ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podajú viacerí žiadatelia a súčasne žalovaný správny orgán zistí, že právo užívania oboch žiadateľov k pôde je sporné. Sama skutočnosť, že na tú istú poľnohospodársku pôdu podajú žiadosť o poskytnutie podpory viacerí užívatelia, ktorí tvrdia, že im prislúcha právo užívania k pôde, nie je dôvodom na aplikovanie ustanovenia § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z..

Na to aby žalovaný správny orgán pristúpil k aplikácii ustanovenia § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z., v konkrétnej veci, musí dospieť k presvedčeniu, že právo užívania žiadateľov o poskytnutie podpory je sporné, teda že existuje reálny predpoklad, že obom žiadateľom o poskytnutie podpory môže svedčiť právo užívania k pôde, pričom spornosť práva k užívaniu pôdy je potrebné vnímať v rovine objektívneho práva a nie subjektívnych názorov a presvedčení žiadateľov.

Žalovaný správny orgán má preto povinnosť v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku v rozhodnutí uviesť vždy dôkazy a relevantné právne východiská, na základe ktorých pristúpil k aplikácii ustanovenia § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. v konkrétnej veci, najmä objasniť to, v čom spočíva spornosť práva k užívaniu pôdy v prejednávanej veci. Uvedené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu absentuje.

Zhodne s názorom krajského súdu aj podľa odvolacieho súdu žalovaný správny orgán pri svojom rozhodnutí odignoroval uznesenie Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 13Cb 40/2013 z 20. júna 2013, najviac v podanom odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu žalovaný správny orgán tvrdil, že z vyjadrení žalobcu je zrejmé, že uzatvorený zmier nebol rešpektovaný. Odvolací súd preto dáva žalovanému správnenému orgánu do pozornosti, že súdom schválený zmier má účinky právoplatného rozhodnutia vo veci, ktorá je predmetom súdneho zmiernu a zaväzuje obe strany zmiernu, bez ohľadu na to, či súdom schválený zmier niektorá zo strán rešpektuje, resp. nerešpektuje.

Vo vzťahu nedostatočnému odôvodneniu nepriznania doplnkovej platby odvolací súd uvádza, že sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu a pokiaľ žalovaný správny orgán poukazuje na ustanovenie § 2 zákona č. 1/1993 Z. z., odvolací súd žalovanému správnenému orgánu zdôrazňuje, že v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku je úlohou každého správneho orgánu, ktorý rozhoduje podľa Správneho poriadku, odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V právnom štáte je neprípustné, aby správny orgán odkazoval fyzickú alebo právnickú osobu, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje na domnienku znalosti právnych predpisov a sám náležite neodôvodnil rozhodnutie, ktorým priznáva práva alebo ukladá povinnosti týmto osobám.

Krajský súd preto jasným a zrozumiteľným spôsobom správne vysvetlil v čom pochybil žalovaný správny orgán, keď vyslovil názor, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. S uvedeným právnym názorom sa plne stotožňuje aj odvolací súd.

Napokon odvolací súd dodáva, že žalovaný správny orgán v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozhodnutia krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Odvolací súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje.

Odvolací súd preto nevyhovel podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/114/2015-34 z 22. januára 2016 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech mal, náhradu trov odvolacieho konania si na odvolacom súde však neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný správny orgán v konaní úspech nemal, navyac správneho orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.